

EVA AMORES & MATT COSGROVE

Vertaald uit het **Engels** door
Marlies Slegers

LUITINGH-SIJTHOFF

HET BEGIN VAN HET EINDE!

07.01 uur

VEEL te vroeg voor
zondagochtend!

‘WAKKER WORDEN!’

Ik geloof dat ik ben **FLAUWGEVALLEN**.

En geef me eens **ongelijk**!

Ik heb behoorlijk wat te verwerken voor een gewone
twaalfjarige. Zelfs als je alles vergeet wat er gebeurd is
tussen MAANDAG 05.00 uur en ZATERDAG 23.58 uur
(en geloof me, ik ZOU het zeer graag willen **VERGETEN**)
en snel **voorblijkt** naar het moment waarop ik op het
helikopterplatform sta van een chique villa.

Het ene moment staar ik vol **ongeloof** naar de nachtelijke
lucht vol **ORS's***, of bij nader inzien **ORK'en****.

MINDER DIT

* Onbekende Ruimte Schotels

MEER DIT

** Onbekende Ruimte Katten

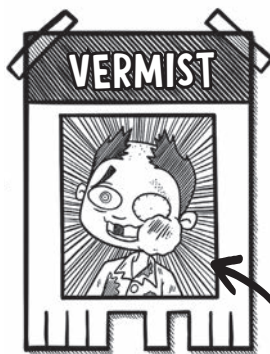
En het volgende moment word ik...

VAN DIT...

NAAR DIT...

Nee! Niet mijn schoolfoto!

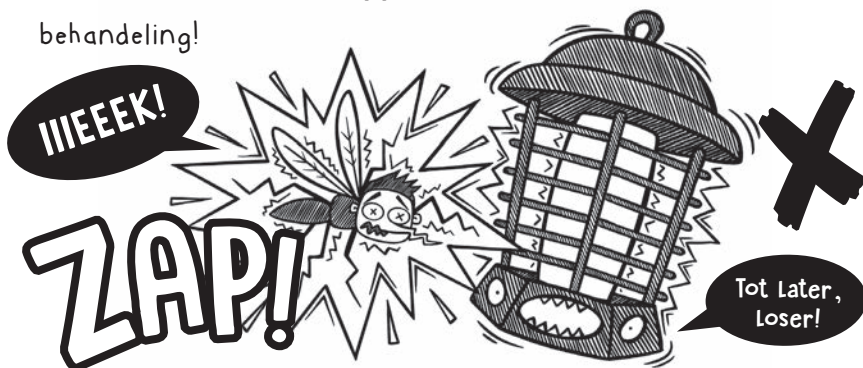
En onmiddellijk bevind ik me in wat ik alleen maar kan beschrijven als een **BUITENAARDS RUIMTESCHIP!**

En dat zou heel erg cool zijn als:

A) ik de **KLASSIEKE**,
zwaartekracht tartende,
slow-mo-straal-me-omhoog-
behandeling had gekregen...

... in plaats van de **muggen**-tegen-ongedierte-**ZAPPER**-behandeling!

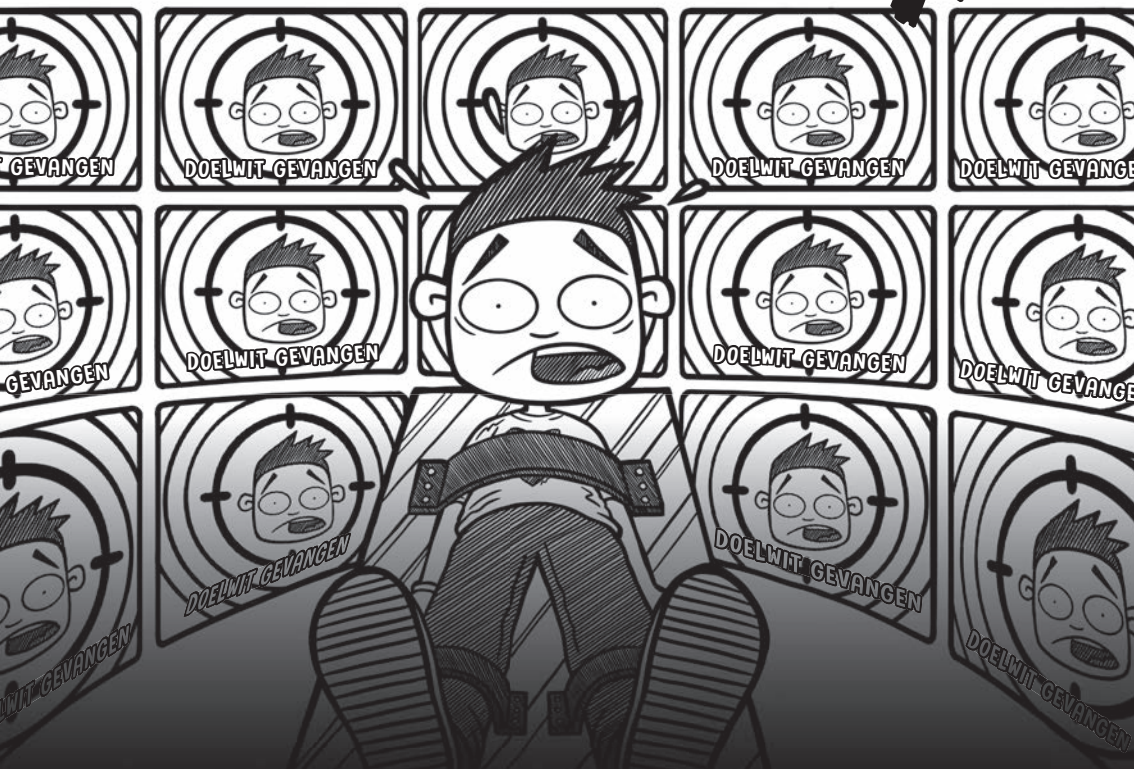

en B) ik de speciale **eregast** zou zijn op een episch interplanetair ruimteschipfeestje...

... en niet vastgebonden ben op een koude metalen hopelijk-
GEEN-operatietafel, helemaal **alleen** in een soort **RARE UFO**-
kamer, omringd door een muur van **SCHERMEN**, die allemaal
dezelfde boodschap tonen, die me praktisch laat **flauwvallen**...

DOELWIT GEVANGEN

(HET WORDT LANGZAAM ZWART)

07.02 uur

Over **schermen** gesproken en over gesproken **gesproken...**

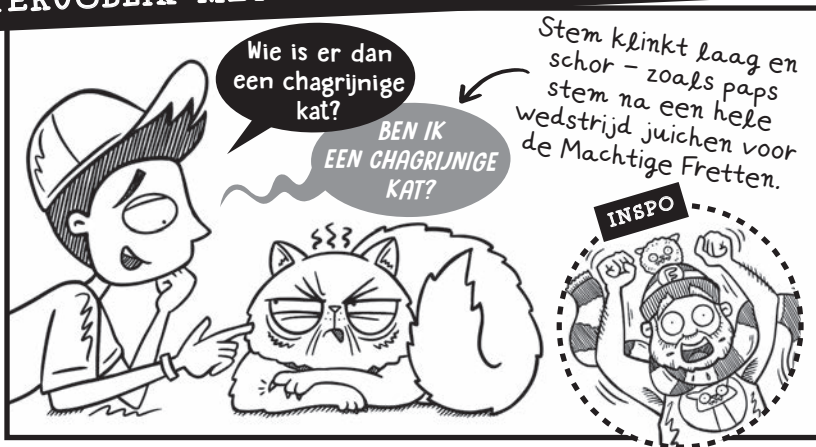
wanneer ik langzaam bijkom, zie ik mijn kat, Kapitein Pluizenbol, op ieder scherm, **EN HIJ PRAAT!**

Hij **miauw**t niet. Hij **SPINT** niet. Hij **BLAAST** niet eens (wat veel meer bij hem past!). Hij stoot niet eens dat gekwelde **KATTEN-GEJANK** uit, het geluid dat hij maakt wanneer ik hem het goedkope blikvoer geef in plaats van het dure premiumspul dat hij wil hebben.

Kapitein Pluizenbol **PRAAT** en zijn stem is echt **niet** hoe ik me had ingebeeld dat hij zou zijn. En ja, ik heb me dat **weleens** ingebeeld. Raar, ik weet het. Ik ben enig kind. Soms moet je wel.

TERUGBLIK MET DE INGEBEELDE STEMMEN

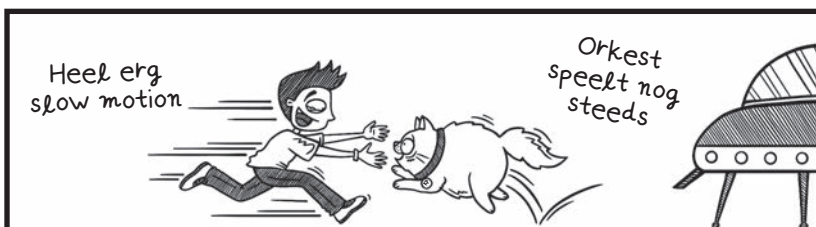
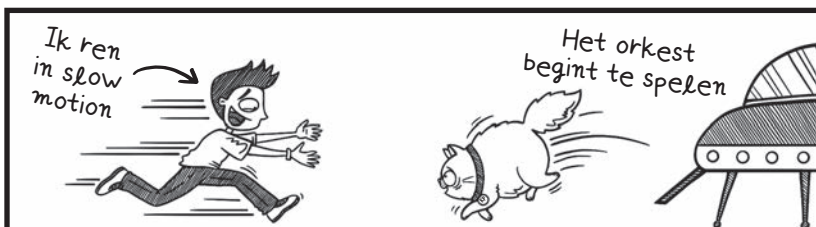
Stem klinkt alsof hij zojuist een heliumballon heeft laten leeglopen in zijn bek!

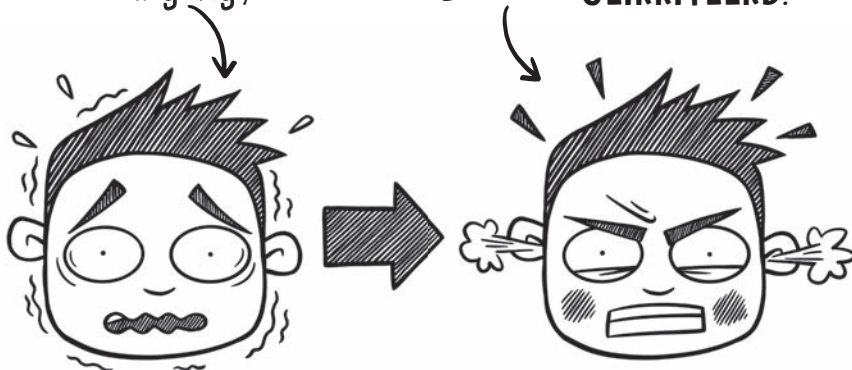
FOCUS!

Goed, nu **SCHREEUWT** hij tegen me! Met een heel hoge piepstem en een onverwacht **DEFTIG** accent. En dit is niet hoe ik me het weerzien met mijn geliefde, door aliens ontvoerde kat had voorgesteld.

HOE IK ME DIT WEERZIEN HAD VOORGESTELD

Maar in plaats van een welgemeende omhelzing krijg ik zijn **snobistische** houding. Meer een soort **arrogante KATTITUDE**. En opeens ben ik een stuk minder licht in mijn hoofd en **angstig**, en veel meer **BOOS** en **GEÏRRITEERD**.

Ik heb zoveel **vragen** en ik eis **ANTWOORDEN!** Ik ga volledig in de **mam-modus** en begin mijn kat te ondervragen.

Maar ik ben niet voorbereid op Kapitein Pluizenbols antwoord.